

Vriendelijkheid met Kerstmis

'Ze mogen mijn lunch hebben', zei ze.

Diana Evelyn Nielson

(Gebaseerd op een waargebeurd verhaal)

Dit verhaal vond plaats in Japan.

Akari hielp haar zusje, Miori, hun kerststal op te zetten. Ze genoot van de voorbereidingen voor Kerstmis.

Het poppetje dat het Kindje Jezus voorstelde, lag met uitgestrekte armen in de kribbe en had een glimlach op zijn gezicht. Akari glimlachte ook. Ze dacht eraan dat Jezus veel van haar hield. Veel mensen in Japan vierden de geboorte van Jezus Christus niet zoals Akari en haar gezinsleden. Maar toch gaven ze elkaar cadeautjes en brachten ze rond Kerstmis tijd met hun familie door.

Papa's telefoon ging. Hij nam op en had een kort gesprek. 'Bedankt dat je me eraan herinnert', zei hij. 'Ik zie je op kerstochtend.' Hij legde de telefoon weg.

'Ga je naar het dienstbetoonproject?' vroeg Akari.

'Dat klopt', zei papa. 'Ik ga naar Tokio om eten uit te delen aan mensen die geen huis hebben. Sommige leden van onze wijk helpen elk jaar.'

'Mag ik deze keer mee?' vroeg Akari.

'Natuurlijk!' zei papa. 'Miori mag ook mee.'

Op kerstochtend stond iedereen vroeg op om cadeautjes open te maken. Akari vond haar cadeau geweldig! Ze keek ernaar uit om er later mee te spelen.

Mama maakte lunchpakketjes voor iedereen en gaf ze een knuffel. Toen stapten Akari, papa en Miori op de trein.

Toen de trein in Tokio aankwam, nam papa Akari en Miori mee naar een park vol tenten en mensen.

'Dit zijn de mensen die we gaan dienen', zei papa. 'Ze hebben niet veel, en het is voor hen een zegen om met Kerstmis eten te krijgen.'

Een groep mensen zette broodjes, kommen met noedels en dessertjes op de tafels. Akari zag dat er kinderen van haar leeftijd waren die ook hielpen.

'Zijn al deze mensen van onze kerk?' vroeg Akari aan papa.

'Niet allemaal', zei papa. 'Is het niet geweldig dat zoveel mensen willen helpen?'

Akari, Miori en papa deden het eten in bakjes. Toen deelden ze de bakjes aan de mensen in de rij uit. 'Vrolijk kerstfeest', zei Akari tegen iedereen.

Al gauw waren alle bakjes op. Maar er stonden nog steeds mensen in de rij op eten te wachten!

Papa fronste. 'Ik denk dat er niet genoeg is.' Hij keek naar de mensen die stonden te wachten. 'Het spijt me. Alles is op.'

Akari vond het vreselijk dat die mensen niets te eten kregen. Wat kon ze doen?

'Ze mogen mijn lunch hebben', zei ze.

'Goed idee!' zei papa. 'Laten we allemaal onze lunchpakketjes delen.' De andere mensen die hielpen knikten.

Ze haalden hun eigen lunchpakketjes tevoorschijn. Zo kregen alle mensen in de rij wat te eten!

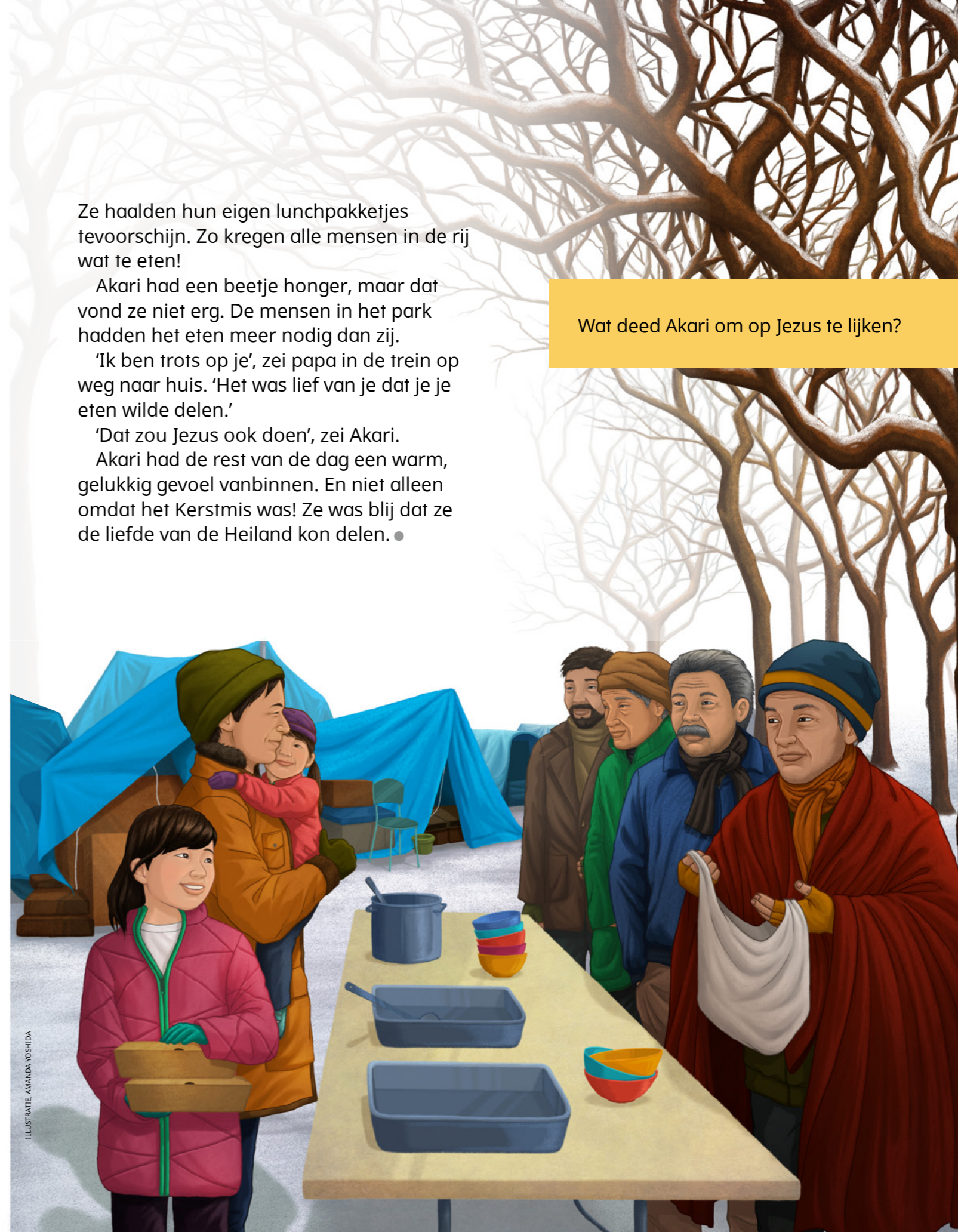
Akari had een beetje honger, maar dat vond ze niet erg. De mensen in het park hadden het eten meer nodig dan zij.

'Ik ben trots op je', zei papa in de trein op weg naar huis. 'Het was lief van je dat je je eten wilde delen.'

'Dat zou Jezus ook doen', zei Akari.

Akari had de rest van de dag een warm, gelukkig gevoel vanbinnen. En niet alleen omdat het Kerstmis was! Ze was blij dat ze de liefde van de Heiland kon delen. ●

Wat deed Akari om op Jezus te lijken?

ILLUSTRATIE: AMANDA YOSHIDA